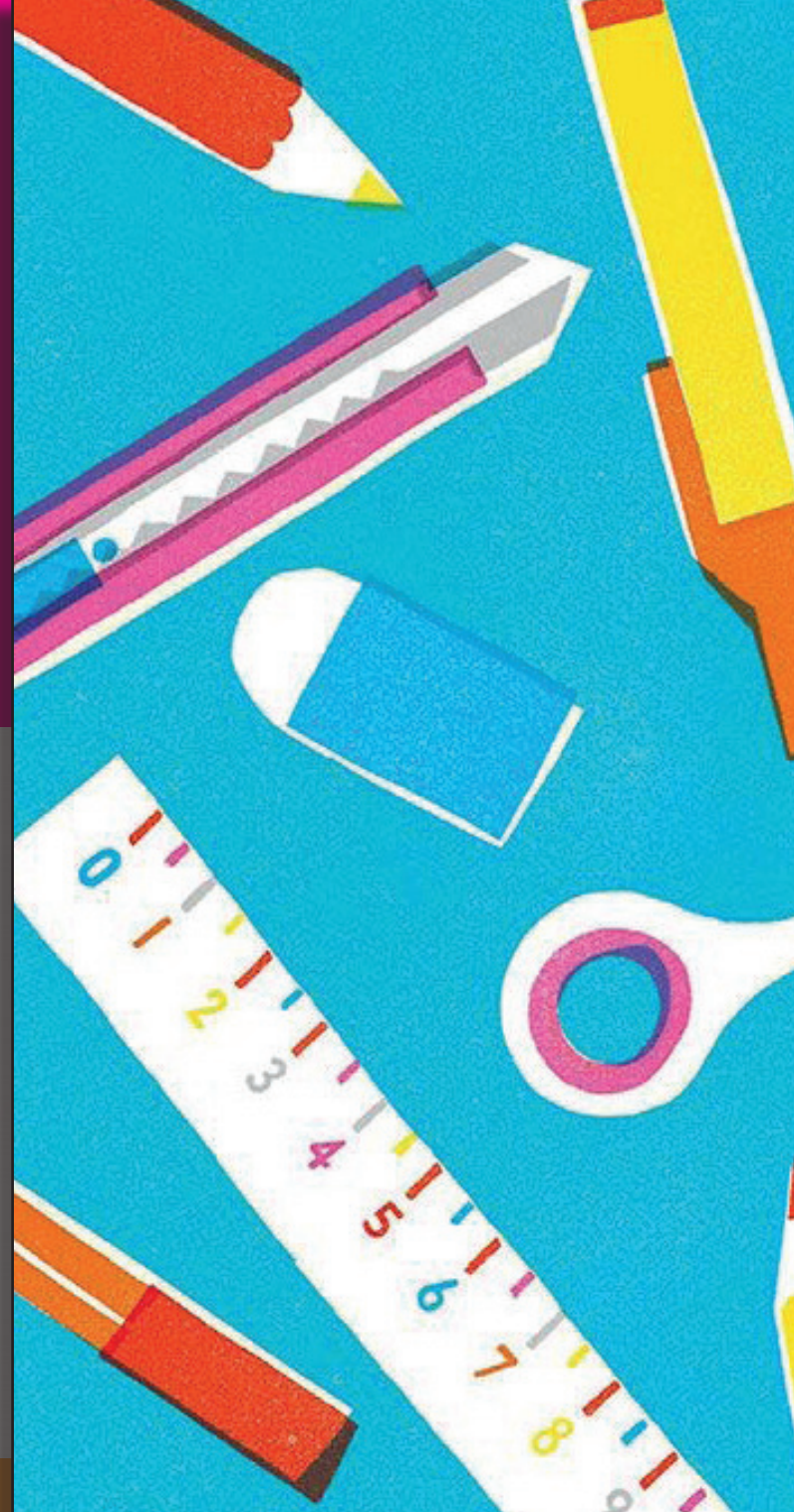

ДОБРОДОШЛИ
У НОВУ
ШКОЛСКУ
ГОДИНУ!

Гимназијалац

Садржај

Свечано отворена још једна нова школска година	3
Чувајмо своју животну средину!	5
Камп бруцоша	6
Матурска екскурзија	8
Бруцошијада	11
Припреме у Бечеју, 2021.	14
Бекство с таласима.....	16

Удружење „Српски савез” – савез Срба

„Гимназијалац”

лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, школска година 2021/2022. број 1.;

Уредник: Јана Шошић

Редакција: Невена Деспотовић, Нина Николић, Теодора Радин, Ирина Ерић, Данка Реновица, Владимир Дракулић, Наталија Томић, Тамара Зечак и Јана Радулашки

Технички уредник: Зоран Меселџија

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Лектура: Драгана Меселџија

За издавача: др Јованка Ластаћ, директор Издавање је помогло Министарство људских ресурса

Реч уредника

Драги читаоци,

Иако клишеидно започет уз неколицину мојих (потенцијално незанимљивих) речи, први број часописа „Гимназијалац” биће потпуни парадокс, испуњен богатим, шареноликим садржајем – у маниру почетка нове школске године!

Сваки почетак нови је зрак сунца што нам осветљава пут. Никада не знате који је капацитет тог вашег почетка, и чему тачно води; но, тврдим да се у фактору мистериозности и крије чар почетака. Конкретно први септембар, били ми у првом, трећем или дванаестом разреду, дан је када се зраци мајунских дечијих сунаца сви уједине и сјаје, сјаје, све док нас не засене, не ослепе јачином младалачке амбиције.

Управо тај ентузијазам довео ме је на позицију новог уредника школског часописа. Са свом страшћу за писањем коју често нисам имала простора испољити, сада налазим уточиште у овим страницама. Упркос честој шематичности рубрика (што је и логично, за часопис), трудићу се да у свако ново издање унесем иновације, које ће бити одраз, што мог, тако и туђих умова! Верујем да се иза зидина Српске основне школе и гимназије „Никола Тесла” крије мноштво бистрих умова оплемењених драгоценим идејама. Стога, обавештавам вас да ваша стваралаштва могу бити објављена у неком од наредних бројева и да се не стидите да своја умећа (из свих сфера) обелоданите!

Будите попут наших спортиста – они су се и ове године упустили у пустиловину, и провели непоновљиву недељу на спортским припремама! Чувајте дух бруцоша – и сада, и када стасате, јер оно незрело дете на прагу одрастања, с почетка свачије прве године у средњој школи, и у старости треба пробудити, а с њим, и сву енергију. Овогодишњи бруцоши ће, тврдим, успомене с Кампа бруцоша и Бруцошијаде носити у себи вечно, јер ту количину незаборавних момената немогуће је потиснути. Исти случај је и са матурантима – они ће заувек бити лојални ономе што ове године напуштају; својој школи, људима из ње, али пре свега сегментима стасања насталим управо у тој школи, уз те људе, утемељеним сећањима.

О горенаведеним догађајима детаљно ћете читати на наредним страницама, али, уз једну молбу: уживајте у магији речи ваших вршњака, јер речи, у овом листу исписане, су продукт умова блиских размишљања. Овде се крију позитивне вибрације нашег заједништва и кроз писање изражава шта оне формирају – успомене. Читање је све сем монотоније, а доказ за исту тврдњу вам је у рукама!

До следећег читања,

Уредница Јана Шошић, 10.6

Свечано отворена још једна школска година

У Српском забавишту, основној школи, гимназији, колегијуму и библиотеци „Никола Тесла” у Будимпешти је у среду 1. септембра са почетком у осам сати на ветровитом дворишту наше школе, приређена свечаност поводом почетка нове 2021/2022. школске године. После интонације српске и мађарске химне, часни оци о. Зоран Остојић, парох будимпештански, о. Зоран Живић парох калашки и школски верочитељ, о. Никола Почуча и ђакон Стефан Милисавић обавили су призивање Светог Духа и молебан за ученике и наставнике наше васпитно-образовне установе на Тргу ружа.

Свечаност су својим присуством увеличали Биљана Гутић-Бјелица, амбасадор Босне и Херцеговине у Будимпешти, Љубомир Алексов, портпарол и представник српске народности у мађарском Парламенту, Вера Пејић Сутор, председник Самоуправе Срба у Мађарској, Мирослав Јевтић, аташе Амбасаде Републике Србије и Борислав Рус, председник Српске самоуправе у Будимпешти.

Након молитве и освећења школе окупљенима се обратила др Јованка Ластић, директорка Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла”.

Она је у свом говору рекла и следеће: „Иза нас су две доста чудне и необичне школске године. Надам се да ће ова бити уобичајена и сад смо дошли до тога да већ и то представља једну новину ако се не дешавају ванредне ствари. Школска година у нашим институцијама

је већ почела. Почела је тако што су у нашим подружницама у Десци, Сегедину и Ловри одржане свечаности поводом отварања школске године. Ова је, тако да кажем, последња, али у сваком случају и најбројнија. Школска година је почела и тиме што су наши матуранти отишли на матурску екскурзију у Праг. Ове године је по први пут одржан „Камп бруцоша“, где су у току пет дана наши нови ученици имали прилике мало да се упознају са школом и са целом нашом причом. Захвална сам професорима Лазару Которчевићу и

Грацији Брусњаи, односно Ђачкој самоуправи на челу са Леном Ембер што су одрадили овај пројекат. Надам се да ће од тога ускоро постати и традиција.

У нову школску годину опет крећемо са рекордним бројем ученика. Премашили смо у свим нашим подружницама и овде у Будимпешти 800 ученика! У забавиштима имамо око 150 малишана, у основним школама у први разред је уписано 49 деце, а у први разред гимназије 115 ученика. Мислим да је ту сад крај приче. Не можемо никуда да растемо, једино ако добијемо неке нове објекте и нове зграде. Завршена је обнова унутрашње фасаде, замењени су прозори, многи радови су одрађени и у Ловри, у Сегедину и Десци. Надамо се да ћемо до краја следеће школске године успети све то да завршимо и да уобличимо.” Своје обраћање ђацима директорка је завршила следећим речима: „Ја вам желим срећну нову годину! А првенствено вам желим пуно здравља!”

Потом су уследиле рецитације на српском и мађарском језику у извођењу ученика нижих разреда основне школе. Мила Бодоњић, ученица 2. разреда рецитовала је стихове Драгана Лукића „Школа”, док је Исидора Пајванчић, ђак 4. разреда декламовала песму Борбале Салаи: „Нека учење буде радост”. Одмах иза тога уследио је програм малог хора под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић. Чланови хора су на веома симпатичан начин отпевали модерну песму „Рокери и џезери”, што је публика поздравила бурним аплаузом.

По устаљеној традицији, ученици 4. разреда основне школе уручили су поклон-пакетиће ђацима првацима.

За декорацију поменуте свечаности потрудила се професорка ликовне културе Анита Шухајда.

После завршетка свечаности поводом отварања нове школске године ученици су са својим разредним старешинама пошли у своја одељења.

Чувајмо своју животну средину!

Тог сунчаног суботњег дана, 4. септембра текуће године, ученици Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла” у Будимпешти имали су прилику да се упознају са лепотама и изазовима „Еколошког дана”. Наиме, те радне суботе ученици су кренули на разне локације широм Будимпеште, па и ван ње, а све у циљу како би допринели очувању своје уже и шире животне средине. Узимајући у обзир веома важан педагошки циљ подучавања деце о вођењу бриге о својој ужој, али и

широј животnoj средини, тога дана на првом месту се нашла анализа и уочавање утицаја човека на његову околину и на природу. Поједина одељења су пошла у градске паркове, док је већина гимназијалаца кренула у оближњи градић Гед. Расположени ученици су прионули на посао и купили смеће, отпатке и разбацане ствари.

Два гимназијска одељења су тако одлучила да ће овај дан провести у главном граду. Ученици 10/ц разреда су пошли у Нову Пешту, док је 9/ц разред са својим разредним старешином Драгомиром Дујмовом боравио у Дому народности XIV кварта. Овде их је дочекала Ксенија Сушић Марков, председница Српске самоуправе у Зуглоу. Чили и весели ђаци су се радо латили посла. Добили су заштитне рукавице, метлу, лопату и почели да чисте башту од корова. Ускоро је рад уродио плодом. Отклоњено је усахло лишће бршљана са ограда, а исто тако и суво, отпало грање. Омањи врт је за тили час очишћен од корова и другог некорисног растиња. Отпаци и коров су стављани у најлонске вреће. Ученици 9/ц разреда су на крају лепо обављеног посла од председнице Ксеније Сушић Марков добили свеж буреk и освежавајуће сокове. Расположење је било веома пријатно. Био је то први друштвено корисни рад који су веома вешто одрадили ученици поменутог одељења. Они су тиме уједно извршили и своју законску обавезу. Наиме, према важећим прописима, сваки средњошколски ученик је дужан да до завршетка свог школовања одради одређен број сати друштвено корисног рада.

Д. Д.

Камп бруцоша 2021/2022.

Пламтећи духом интригантног почетка, нови полазници гимназије, ентузијастични деветаци, осетили су топлину добродошлице кампа пар дана пред сам почетак школске године, уз одговоран приступ старијих ученика и неколицине изузетно вредних професора, пет дана бруцошке забаве протекло је незаборавно.

„Јер ми смо јединство, хетерогено, мајушно друштво искричавих различитости, што врелином амбиције и светлошћу ума себи обасјава пут будућности. Овде, где пријатељство неукротно пламса, заједно смо и када желе да нас угасе, да нас поколебају, да млазом воде отерају квалитете наше заједнице. И најмања

варница, поново нас покреће. Горимо заједно”, биле су речи срдачности, речи којима нечије отварање нових врата, мелодично одзвања. Када говоримо о самом пламсању, доиста и мислимо на дух ватре – с тематиком Игара Глади, овогодишњи, уједно и први камп, отпочео је ватреним упознавањем – представљајући своје уникатне личности, искре амбиције светлוצале су у речима првака. Кроз кратку, донекле комичну причу о професорима, упознати су и са предстојећом, такорећи, школском агонијом.

Но, како је већ речено, они, и ми са њима, горимо – од жеље, од наде, од порива за првим местом, те се и радујемо наредном периоду.

Већ другог дана, наших седам импровизованих дистриката освојило је сваки величанствени кутак мистериозно савршене Будимпеште, града у ком ће обитавати, и упијати сјај истог. С менторима на челу сваке групе, научили су основу сналажења у метрополи коју су одабрали за место личног развоја, изградњу нераскидивог тимског духа и пресветле им будућности.

Сентандрејски путеви вратили су нас у прошлост; ваља присетити се вредних предака, без чијег некадашњег истицања и крвавих борби за народ, не бисмо били где

јесмо. Пратећи марљиво саткану калдрму и умилни шум Дунава, спектакуларно смо провели сваки, сунцем обасјан, секунд.

Истог поподнева уследило је колективно доказивање компетенције за обављање ексцентричних задатака, и наизглед сулудих идеја.

Пратећи ритам музике, усклике ментора, упутства професора и сопствене физичке способности, будући гимназијалци јели су укусне чоколадице на врло неукусан начин, брзо и неспретно правили куле од чаша, ходали по путањи умрљаној брашном и јајима, те и за неуспешно обављање задатка трпели сласне последице у виду шлага на насмејаним лицима.

Како нас будимпештанска заводљивост није остављала на миру, поклекли смо под притиском њеног шарма и поново је

обишли, сада пратећи занимљиве трагове у потрази за благом кроз град.

На мноштву станица, од Трга Хероја, све до Будимске тврђаве, преко Маргитсигета до Табана, обављали смо задатке сличне онима од претходног дана.

Пешачење се исплатило оног момента када смо се поново окупили у просторијама школе, спремни за забаву коју је стопроцентно немогуће заборавити.

Уз срећне вриске пуне задовољства и нестрпљења за новим почетком, растали смо се, већ ишчекујући поновни сусрет фамозног првог септембра!

Јана Шошић, 10/6

Матурска екскурзија

Матуранти Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти у раним јутарњим часовима 29. августа запутили су се у Праг на матурску екскурзију у пратњи својих разредних старешина и професора Изабеле Данко, Ерике Котхенц, Гордане Ђерђ, Мирослава Сребра и Александре Ристић у друштву неизоставног и одличног водича Зорана Илића из Београда.

Међу нама, ученицима, владала је права еуфорија, јер смо сви жељно ишчекивали ово путовање. Након што смо се сместили у велики аутобус, наша екскурзија је почела. У аутобусу је владала поприлично весела атмосфера: пуштали смо музику, збијали шале, јели наше омиљене грицкалице... Сам пут до Прага је трајао око двадесет сати, са тим да смо успут посетили и знаменитости Братиславе, главног града Словачке. Братислава

је оставила изузетно јак утисак на све нас... Сви смо се дивили лепоти овог града и оно што нас је заиста изненадило био је мир који у њему влада, а такође и зеленило које не одаје чињеницу да је управо тај град престоница једне државе. Поред тога, Братислава је је изузетно чиста, а уличице су једноставне, па све и да хоћете, никако не можете да се изгубите. У Братислави смо провели око два часа, јели сладолед, сликали се, обишли град и napravili паузу од вожње. После тога смо наставили наш пут и кроз десетак часова стigli у Праг, престоницу Републике Чешке. Још исто вече кренули смо у истраживање прелепог града. Праг одише несвакидашњом красотом.

Одликују га највише прелепе грађевине, али оно што је још посебније јесте то што су фасаде тих здања у пастелним бојама. Цео град је веома шарен. Миран је и чист попут Братиславе, а Чеси су изузетно пријатни и гостољубиви. У то смо се уверили за време целог боравка у тој метрополи. Током следећа три дана обишли смо велик број катедрала, знаменитости, дворац Храдчане, Карлов мост, православни храм Светог Ђирила и Методија, бројна друга здања и локације. Свако је пробао традиционалну чешку кухињу (ребарца и коленицу), као и познато чешко пиво. Праг је заиста на све нас оставио изузетно позитиван утисак. Четврти дан по доласку у Праг, отишли смо у посету града Карлови Вари. Симпатичан градић са пуно ресторана и чесми из којих извиру термалне воде. Овде смо видели и прелепи руски храм. Наконведеног целог дана у Карловим Варима, вратили смо се у Праг и ту провели још један дан, након чега смо кренули у Чешке Будејовице и Чешки Крумлов. Два симпатична градића. Крумлов са прелепим дворцем и дивним видиковцем, а Будејовице са фабриком пива познатог Будвар брэнда. То су биле наше последње станице овог изванредног путовања, након којих смо званично кренули за Пешту. Сам програм екскурзије је био изванредан, али оно што даје посебну чар јесте чињеница да смо се сви генерацијски зближили, здружили и свакако још боље упознали. Премда идемо сви у исту школу, нисмо имали баш прилике да се дружимо, али ова екскурзија је све то, срећом, променила. То је свакако на све нас највише утицало. Морамо да признамо да је управо то најбоља ствар која се свима нама десила. У то сам сигурна. Оно што је дефинитивно, сви једва чекамо наше следеће заједничко путовање.

Сара Поповић, 12/ц

Бруцошијада

Нађите се на раскрсници међу двоје врата – једна су цвећем окићена, бела, сјајна, и до њих вас води утабана стаза којом сте, чини се, већ ходали; друга су већ широм отворена, унакажена, и како бисте до њих стигли, трновит је пут, но, како рекох, отворена су. Иза прага, светао је пут, златна стаза, што и пут ка Озу олако засеђује.

На том раскршћу, покушајте да останете прибрани. Разумни. Иза првих врата мистична је будућност, а

стари путеви не воде новим искуствима. Није ли неуко пасти на шарм навика и не отиснути се у нове изазове, притом знајући да се по завршетку истих потенцијала целог вашег бића напакон ослобађа из чауре прошлог детињег живота?

Најсмелији, ишли су на ризик; напустили су норме, закорачили ван калупа већ начињених корака. Они су међу нама. Овде, где је цењена мањина бити лепше него свој на свом, третиран увек просечно и стрепећи за могућности које ће вам бити пружене. Они, су сваке године све бројнији, и уточиште проналазе у Српској гимназији „Никола Тесла” у Будимпешти као бруцоши – полазници 9. разреда, делимично преплашени стампедом новина што их гази и мори све док из ње не изађу јачи.

Старији ауторитети, боље речено, свега годину дана старији ученици који су прошли све фазе прилагођавања, бруцошима традиционално приређују симулацију у виду тематске недеље током октобра, у жеку кишне јесени када разлог за радовање дословно увек морате измислити. Наша симулација заправо је ништа друго до приказ самог преласка прага, последња у низу прекретница чији је циљ финално зближавање, што у међуљудским односима, тако и између ученика и сасвим нове, интригантне средине.

На Бруцошијади, симулирамо живот – постављамо деветак у низ непријатних ситуација, излажемо их бизарном, неуобичајеним амбијенту у ходницима и учионицама, те их и анимирамо прецизно осмишљеним играма – и све то, тематски и тактички. Затим, кулминацију збивања крунише журка, као награда за пролазак кроз седам дана контраверзних интеракција.

Овим ритуалом, по први пут у школском систему јавља се суштина живота, хронолошки след који ова установа готово и не примењује – прво тест, па лекција.

Одржавањем Бруцошијаде, бруцоши одређују јесу ли заиста компетентни за нови почетак, и како то обично бива, и када нису

сасвим припремљени, Бруцошијада их, на изврстан начин, припреми.

Како је дешавање увек експлицитно тематско, ми, десетаци, нисмо штедели на креативности приликом смишљања теме овогодишње бруцошке недеље.

С намером да сликовито прикажемо како је нормално проћи кроз изврстан хорор при одласку од куће, напуштању пријатеља и породице и започињању новог поглавља, претворили смо школу у Кућу страве и ужаса.

У недељу, дан пре почетка, неколицина изузетно преданих организатора окупила се у просторијама школе и марљиво украшавала сваки делић школских просторија. Почев од степеништа уверљиво обавијеног пауковом мрежом, преко учионица с лажном крвљу ишараним ормарићима, све до крајње сабласних тоалета обасутих натписима из легендарних хорор остварења попут „Петка тринаестог”, „Страве у Улици брестова”, „Исијавања”, „Тога” и низа других, школа је чинила фасцинантну целину и парадоксално спојен дух забаве и страхоте.

Прва два дана у недељи била су умерено загревање за планове које смо мудро чували у колевци сулудих идеја одбора за организацију Бруцошијаде, како смо га самопрозвали.

Већ у среду, преко стотину нових полазника гимназије хијерархијски је систематизовано, подељено у четири групе – зомбије, вампире, мумије и духове. Са зомбијима као најизазовнијим личностима, што се од првог дана кураже и доказују да су компетентни за потенцијалну титулу најзвучнијих имена школе, вампирима и мумијама као прелаз између две контрадикторности, и духовима као повученим интровертима, успоставили смо систем тактичког маскирања група по изгледу фиктивних створења из назива групе.

Тако су зомбији школом ходали унакажених лица јаркозелене боје и црних подочњака, вампири умрљани црвенилом лажне крви, носећи лажне вампирске очњаке, мумије у медицинским газима увијених удова, и, на послетку, духови, глава прекривених белим столњацима с црвеним мрљама. За њихову шминку били су задужени координатори из десетих разреда, маскирани у легендарног лика из филма „Врисак”, вешто чувајући свој идентитет.

Уклопивши и ђаке у декорацију, школске просторије гарантовано су биле најуникатнија кућа страве коју бисте могли посетити. Трудили смо се да сви уживамо, уз грохотан смех и музику, заборавивши на чежњу коју, можда каткад, опет осетимо за старим путевима.

Циљ сваке Бруцошијаде и јесте показати добродошлицу, научити их лекцијом – овде су сви солидарни људи добродошли, сви ослобођени барикада свог ега, сви вољни да буду део заједништва, по цену угледа, става – сви смо једнаки. Све и да нису од самог почетка оваквих карактеристика, деветаци то постају, када у седам дана буду изложени незаобилазним задужењима која у њима буде авантуристички дух и потребу да се држе заједно.

Октобарско кишно јутро проведено је у школи, додуше, на неуо-

бичајен начин, што се и очекивало. Двориште гимназије киптелo је од ученика и професора, који су учествовали у играма и посматрали исте. Након сати проведених плешући и узвикујући усклике подршке, упутили смо се на Талент шоу, нововедени део Бруцошијаде, продукт маште и жеље за сузбијањем старих, непожељних традиција. Наиме, овај вид забаве био је добронамерно излагање појединаца умереној дози срамоте, али истовремено и ужитку. Одабрани имали су недељу дана да за задате нумере осмисле кореографију и добро науче текст, како бисмо успешно карикирали неки од великих светских музичких програма.

Свој врхунац Бруцошијада достиже на маскенбалу, журци чији се улаз плаћао добром маском и искреним осмехом на лицу. Бољи начин за завршетак једнонедељних лудорија верујем да није постојао, а иза истог става стоји и снажна армија деветака, који од завршетка журке препричавају догађаје с исте.

Једино што нам је престало јесте да се надамо да је наш циљ остварен, и да су, попут нас, наши млађи следбеници дошли до прости конклузије – вреди ризиковати. Вреди отиснути се у непознато, јер све се временом упозна. Све се истражи, на тежи или лакши начин, људска психа створена је тако да све, с вољом, може пребродити. Људи смо, те требамо једни друге. Држимо се, чврсто, као јединство, и гледајмо напред, у светло. А сав ужас, и сва стравa, некада ће остати иза.

Јана Шошић, 10/6

Припреме у Бечеју, 2021.

Из угла једне кошаркашице

је сваки дан био прецизно испланиран и усмерен ка тренинзима, а са друге стране прилагођен тако да имамо своје време за одмор и дружење. Боравили смо у једном комплексу смештајних јединица, са великим двориштем и трпезаријом. Атмосфера је била сјајна током целог дана, а поготово у вечерњим часовима када сви завршимо са тренинзима, вечерамо и након тога сабирамо утиске, разговарамо на разне теме, дружимо се, смејемо, слушамо музику, прошетамо кроз град...

Дворана у којој смо тренирали била је довољно велика да и кошаркаши и кошаркашице истовремено могу да тренирају, а поред нас су биле одбојкашице, док су се тренинзи фудбала одржавали ван дворане. У склопу тренинга радили смо на техници, шуту, већ познатим, али исто тако и новим акцијама у циљу што боље синхронизације током игре. Једног поподнева су одбојкашице имале организовану утакмицу, док је следећи дан био намењен утакмицама кошаркаша и кошаркашица где смо сви заједно долазили, бодрили једни друге и навијали. Ова два дана била су прилика да покажемо све

што смо усвојили и урадили претходних дана. Такође, била су то два дана која су одступала од уобичајеног режима који је изгледао тако што ујутро рано устанемо, доручкујемо, одлазимо на први тренинг након ког ручамо, после имамо времена да се мало одморимо и долазимо до другог тренинга, затим следи вечера и они, већ поменути, вечерњи часови у којима смо сви уживали. Наш тренер, Дејан Младеновић, се заиста потрудио да

што квалитетније искористи тих пет дана, да нам их учини што занимљивијим и разноврснијим, као и да нас научи да смо сви ми један тим и једна велика породица.

Мислим да су овогодишње припреме имале ефекта и да ће их сви, као и ја, памтити по режиму живота који је у спортском духу, лепим успоменама и жељно ишчекивати наредне.

Тијана Мајданџић, 10/б

Бекство с таласима

Мирис лета, осећај просечног боема
Испијам прву кафу, гледајући плаво море,
а онда замишљама опет нас двоје.
Море ми те је узело, схватам то полако – да мој ниси већ одавно.
Увече седим, очи затрпавам песком,
знам да сам те некад волела слепо, моја најдража песмо.
Пролази јул, јул од пет дана, кад сам те лудо волела тада.
Остајем ту неколико дана, видећу те можда на пола сата.
Знам да је крај, заборавићеш ме, и то знам;
помисао на то да те немам потискујем,
потискујем са пар коктела, пар ноћи где нисам трезна.
Превише тебе у свакој песми, то ме ломи, јер искрено још те волим.
Мој лажни осмех ту је као маска, шта бих дала да си само фарса.
Сматрам те великом грешком, моје лудости умећем,
гледам звезде свако вече, некад плачем од среће,
онда се сетим тебе,
па молим небо и звезде да ми те чувају иако си далеко од мене.
Ноћима до зоре воли, потом љуби тамо где боли.
Не заборави немирно море, модре боје, које идаље чека на нас двоје.
Вино на плажи, ружичасте боје, чами само док га не попијемо у двоје.
Имала сам само један план, да уживам у малим стварима.
У сваком плану ти си сметња, ниси виши мирис мог лета.
Летње песме свирале су за нас, док још нисмо били само траг.
Уместо тебе, бирам себе, коначно је време да решим проблеме,
предомишљама се много, морам ти рећи збогом.
Боље је за мене, да останем без тебе,
о теби сада море таласа, остао си са милион пораза,
одлуке моје чврсте су као стена, сада је љубав ван терена.
Призор љубави више не постоји.

Ива Тодоровић, 10/6